

Ole Sohn (SF):

Dagens debat og de seneste ugers debat har kredset meget om FN's rolle. Man kan sige, at aviserne, medierne, tv, radio time efter time i flere uger har haft indslag om, hvordan USA og Storbritannien har forsøgt at få vedtaget en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd, som kunne retfærdiggøre og give grundlag for en krig.

Det fejlede. De kunne ikke skaffe flertallet. De kunne ikke skaffe et flertal for at bryde den hidtidige FN-linje med at lade våbeninspektørerne gøre arbejdet med afvæbningen af Irak færdigt. USA ville ikke acceptere, at det internationale samfunds beslutninger skulle være gældende fortsat. De ville, og de vil, krigen. Olieinteresserne spiller selvfølgelig her en ret afgørende rolle.

Jeg synes, der har været et opløftende moment i de seneste 14 dages debat. Det er udenrigsministerens meget klare udmeldinger om, at det er Sikkerhedsrådet, der skal afgøre, hvorvidt resolution 1441 er nok.

Det har Sikkerhedsrådet afgjort. Det var ikke nok. Der kunne ikke gives tilslutning til en ny resolution, der kunne starte krigen. Derfor er det også dybt forunderligt, at udenrigsministeren accepterer, at den danske regering nu bare som en logrende hund skal følge efter USA ind i den krig, som nu forestår.

Man kan sige, at Dansk Folkeparti i dag under dagens debat har været de mest ærlige. De har sagt ligeud, at de gerne være med til at bringe Danmark ind i en krig uden om FN, uanset om der er international enighed, og uden at der er opbakning i befolkningen.

Kl. 18.45

V og K har været mere usikre i mælet. Hvad skulle der komme bagefter? Hvad er det for en ny verdensorden, vi går ind i? Et af argumenterne har været, at vi skal være opmærksomme på, at Irak har masseødelæggelsesvåben. Ja, det har de måske. I alt fald ved vi, at Irak i 1980 købte biologiske præparater af USA fra den virksomhed, som den nuværende forsvarsminister, Donald Rumsfeld, dengang var direktør i. Og vi ved, at Irak har fået hjælp fra Storbritannien til at opbygge kemikalie- og våbenammunitionsfabrikker på samme måde, som andre lande har fået hjælp fra USA og England til at opbygge deres militære styrker.

Men hvorfor skal den irakiske befolkning bombes lige nu, når Irak i 20 år har haft de våben, som USA og Storbritannien har hjulpet dem med at udvikle? Hvorfor ikke give FN-inspektørerne mulighed for at færdiggøre det ar-

bejde, som de har påbegyndt, og som de faktisk har understreget skrider rigtigt fremad.

Ja, kommer svaret så, men Irak har haft mere end 12 år til at lade sig afvæbne, og nu er vores tålmodighed opbrugt, siger Bush, Blair, og den danske statsminister nikker. Men det argument bliver altså uægtelig noget vanskeligt at forklare de titusindvis af palæstinensere, som lever i flygtningelejrene, for det er jo faktisk mere end 30 år siden, at Israel af FN med resolution 242 fik besked på at rømme besatte områder, men intet er sket.

Hvordan skal statsministeren eller udenrigsministeren forklare denne forskel? Et land bryder FN-resolutionen gennem 30 år og belønnes med flere våben og flere penge, mens et andet land, som bryder en FN-resolution, straffes med bomber. Det kan kun give anledning til øgede frustrationer i Mellemøsten, og denne forskelsbehandling kan kun være med til at fremme øget terror rundtomkring i verden.

Derfor finder jeg det utrolig farligt, at Danmark nu skal tage del i USA's krig, og det er USA's krig, det er ikke en internationalt funderet krig, men alene en USA-krig, som vi nu bevæger os ind i som en lille part af.

Det, man kan fundere over, er, hvordan vi mon havde brugt vores tid i dag, hvis det nu havde været sådan, at fiflerierne i Florida var faldet anderledes ud, og at USA havde valgt Al Gore, som jo alt andet lige fik flest stemmer ved det amerikanske præsidentvalg. Så havde vi givetvis stået i en anden situation. Så havde vi ikke fulgt den texanske cowboy ud på en farefyldt færd.

Kristen Touborg (SF):

Fra min plads i Nordisk Råd har jeg set, hvordan Danmarks nærmeste nordiske naboer og samarbejdspartnere stiller sig til USA's krig mod Irak. Det er tydeligt, at Danmark også isolerer sig i forhold til sine nærmeste naboer. Det er lige så tydeligt, at regeringspartierne også isolerer sig i forhold til deres egne nærmeste søsterpartier.

I går holdt den svenske og finske udenrigsminister et fælles pressemøde, hvor begge lande tog meget klart afstand fra den krig, der nu kommer. Statsminister Göran Persson tog i går ganske tydeligt afstand fra USA's krigsplaner og erklærede, at et militært angreb uden FN-støtte strider mod folkeretten. Den svenske regering er socialdemokratisk og bygger sit flertal på venstrefløjen og på Miljøpartiet, så det er måske ikke så overraskende.